

Николай Лилиев

О господи, благослови
нощта...

О господи, благослови ношта
на своя син без име, без родина,
осъден безутешно да проклина
сред глухите падини на скръбта.

Той спира сам с молитва на уста
и морен чака някой да разтвори
градината на звездните простори
сред блясъка на твоята чистота.

Протяга нецелунати ръце
и слага своите доспехи бранни,
и своите несбъднати желания,
и своето пронизано сърце.

Благослови го в тоя тъмен час
и изведи го в морната дъбрава
на тиха и прощаваща забрава,
отгдето той ще чува твоя глас!

И с тихите вълни на вечерта,
които мрачината ще погребее,
ще се взема, грейнала, към тебе
на свята благодарност песента.

КРАЙ

© 1922 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7774>]